

ІІ. Амінь глаголю вámъ: и́дёже а́ще проповѣдано вѣдѣтъ єнлие сїе во всémъ мірѣ, речётса, и́ єже сотвори сїа, въ памѧть єѧ.

ІІІ. Тогда шéдъ єдинъ ѿ обоюнадесате, глаголемый І́хда Іскаріѡтскій ко дрхїерéwmъ,

ІІІІ. Рече: что ми хошете дати, и́ азъ вámъ предамъ єго; Онъ же поставиша ємъ тридесать среbренниковъ:

ІІІІІ. И́ штолѣ искаше оудобна врёмене, да єго предастъ.

ІІІІІІ. Въ пеpвый же день упрѣсночный приступиша оученицы ко Іису, глаголюще ємъ: гдѣ хошеши оуготовляемъ ти гасти пасхъ;

ІІІІІІІ. Онъ же рече: идите во градъ ко Онцифу, и рцыте ємъ: Оутель глаголетъ, врёма моë близъ єсть: оут тебѣ сотворио пасхъ со оученики моими.

ІІІІІІІІ. И сотвориша оученицы, таkоже повелъ имъ Іису, и оуготоваша пасхъ.

ІІІІІІІІІ. Вечеръ же бывшъ возлежаше со обѣманадесате (оученикѡмъ.)

ІІІІІІІІІ. Ка. И таdышымъ имъ рече: амінь глаголю вámъ, таkѡ єдинъ ѿ вásко предастъ ма.

ІІІІІІІІІ. Кв. И скорбаше зблъ, начаша глаголати ємъ єдинъ кийждо ихъ: єда азъ єсмъ, Гди;

ІІІІІІІІІ. Кг. Онъ же ѿвѣшавъ рече: умочивый со мнюо въ солило рѣкъ, той ма предастъ.

ІІІІІІІІІІ. Кд. Сиx оубѣ члвѣческій идетъ, таkоже єсть писано ѿ нёмъ: горе же человѣкъ томъ, имже Сиx члвѣческій предастъ: добро бы было ємъ, аще не бы родилса человѣкъ той.

ІІІІІІІІІІІ. Ке. ѿвѣшиавъ же Іхда предаий єго, рече: єда азъ єсмъ, Равви; глагола ємъ: ты реkла єси.

ІІІІІІІІІІІІ. Іадышымъ же имъ, прїемъ Іису хлѣбъ, и благословивъ преломи, и дааше оучинкѡмъ, и рече: прїимите, гдите: сїе єсть тѣло моё.